He gives rushmotions to head

who case, but leaves to docal

pulge a elder to dual ash he

metor Try of exphanching someth

h: le verter fere Live cert

(ter end)

Letter of the Nagid Yehuda b. Sa&adya to the Community of Sahrajt and its judge Yaphet b. Eli with regard to a deferred law suit

Around 1070

Oxf. b 11 (2874),f.9

This most beautifully written letter opens with 5 lines of a well phrased Hebrew proemium and ends likewise with 2 Hebrew lines. The rest - with the exception of

some quotations and phrases - is in Arabic.

The Nagid calls himself simply by his name (the by-name "the physician" (in Hebrew) belongs to the name of his father). The letter is addressed to the Mxwkw a m man, called Yaphet, whose father's name is given overleaf as Eli, however in the letter itself again Yaphet; this obviously was a mistake and most likely for thes reason the letter was not sent off, but was relegated to the Geniza.

The addressee is called Mumbs, which at that time perhaps had not the technical meaning "an expert privileged to give judgements, while sitting in court alone", as it had both earlier and later, but was a honorific title, given to a person actually serving as judge, cf. Mann, Jews in Egypt etc. I, 266. Clearly, this Yaphet was the judge of the little town of Sahrjat - spelled here SHRSHT, which shows that, in those days g was pronounced in Egypt j and not g, as today. S. is situated in the Nile-delta, on the Damiette- arm of the Nile, between Benha and Minyat Ghamr, both of which also had Jewish communities at that time.

The Nagid addresses the whole community, women and children included, but as in particular the elders and of course the judge, expressing astonichment that action had not been taken in the case of the sister of the banker (jahbadh) L-curry Farah Abu - 1-Afran b. Hiba according to his rulings in a previous letter. From the details mentioned, it appears that she was a widow living in the house of her former husband, whose relatives claimed that the house belonged to them and who threatened governmental to drive her out. The banker had already received appinstruction to the Qadi to deal with the matter, but the Nagid had asked him to defer the his application to the Muslim court, as this would be detrimental to both sides. Istead, he advises to settle the case either by agreement, which would be preferable, or by a judgement, which would impose on the sister of the banker an oath, as specified in the Nagid's previous letter. Clearly, the judgement was to be given by the Mumhe sitting in court together with the elders.

Most characteristically, the letter emphasizes not only the injustice of delaying and procrastination, but also the social standing of the banker

מ כ ת כ של הגאון יהודה ביר סעדיה הרופא ז"ל אל יפת בן עלי (יפת) המופתה ואל קהל צהרשת (בערך 1070)

בודל. 9 (2874)

1 בשכך רתם

מדע מלום כבי קדי מרי יפת המפתה המעותד למעלות מעולות איש הבין והמומה (/) מלא עד למאד עד למאד עד למאד (/) זקן השכל והערמה(/) התונה בתורה תמימה(/) ונכנס לחדרי תעלומה(/) ינדל) כל 1 ויתרברב (/) בן כבי מרי יפת ול ושלום 4 ויתרברב (/) בן כבי מרי יפת ול ושלום

5 הקהל הקדום הדרים בעד צהרשת הזקנים והישישים ()ומשף והנשים (ההולכים

6 בתורת יייי שו מרי מצותיו בכל לב ידרשותו יועצם עד למאד אמן סלה (בין השורות:) חשובנו ונכבדנו

ל כאן תקדם כתאבי אלי אלנמאעה ברוכים יהיו ואלי הזקן המומחה) הנכבד מר תאיידה

8 יפת שנ פי מעני אכת אלשיך אלגליל אבי אלסרור פרת כן הבה אלנהבד אראם אללה

9 בסא טננת אן שכואהא ינקשע ואן מאלהא ינפצל ואנהא לא תמתאג אלי שעאודה בשאב

10 פלפא כאן אלאן חצר מן נאב ענהא ודכר אן האלהא לם יופצל מע כנופהא לא בחכם 10 בלפא כאן אלאן הצר מן נאב ענהא ודכר אן האלהא מן כנופהא ותואפר בעלפאטא המפעהא מן כנופהא ותואפר בעלפאטא בעלה ולא בצלה ואנהא מע דלך תפתפאם בעלפאטא תסמעהא מן כנופהא ותואפר בעלפאטא או המצר בעלה ואנהא מע דלך תפתפאם בעלפאטא המפעהא מן כנופהא ותואפר

12 ותהדיד בשלראוהא מן אלדאר וקד כאן תקדם מני פי אלמכאתבה אלאולי שרח אלואגב

13 פי קצתהא וקד כאן יגב אולא ינפלו דלדעלא יהפל בל כאן ינבני אן יפצל עלי אחד

14 אלתאלין אמא בצלת אן תפכן מן דלך והו אלאפצל או באסתחלאפהא ותתסלם מא

וברתי בליה ואלמדאפעה ען תנפיד אלאתכאם ובתרהא מא הו צואב ומא יכפי ען 15 ממלף עליה ואלמדאפעה ען תנפיד אלאתכאם ובתרהא

אדירנו המומחת שצ מא קאלוה רבותינו זל והו הרב באה לעולם על עינוי הדין

/17 ועל עיוות הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה והדא אלפעל מן אלתסויל ואלמדאפ גליל

18 הר עיבוי הדין ואללה תעאלי יעיונא ויעיו אלנמאעה מן דלך וקד אתר אלשיך אל

19 אבר אלסרור פרח אדאם אללה תאיידה אן יסתנגו להא אמר עאלי אלי אלקאצי וינקל

20 תכמהא אליה פסאלתה אן לא יפעם דלך ואן ימהל אלי אן אכאתב נכבדנו המוסחה שב

21 ואסתעלם מא עברה ואחתה אלי אלאנתמאע מע זקבי העדה ברוכים יהיו עלי פצל

22 תאלהא מע כצומהא באי אלונהין כאן שא צלח או תכם פמא אותר אן תדכל יד אלנוים

23 פי דלך מפיה מצרה וכלא אן שא אללה ואני לפתעגב כיף קעדת אלגםאעה ען שי

24 יתכלם פיה אלשיך אלגליל אבו אלסרור אדאם אללה תאיידה מע שפול גאהה עליהם

ないのでは、大きなないのできる

מכתבו של הבניד יהודה בן סעדיה אל קהל צהרשת עמי 2

25 רתעב קלבה ובדל סראלה פי אלסאנח מן מהמאתהם וכון כל מן ילי גאהיתהם 26 יראעיהם חשמה מנה וכופא מן כלאמה לסימא ומא שלב אמר פיה שטט כל 27 אפצאל חכם אלדי יגב מן אלדין פעלה מע כל אחד הירונו הזקן המומחה שנ 27 יקף עלי כתאבי הדא ויוקף עליה אלגמאעה יברכם אל וינתמעו לחסם הדה אל 29 קצה פאן אמתנע אלכצום מן אלצלח עדל אלי אלימין בחסב מא שרחתה פי אל 30 כתאב אלמתקדם ואלצלח ללפריקין אפנל ואכלץ ואן אמתנע אחד מן קבול אל 31 חכם שרח לי צורה אלחאל פי מעשה מתבותא פיה כט נכבדנו המומחה שנ 31 וכם מן יחצר מן אלנמאעה ברוכים יהיו לאקאבל שלממתנע במא יסתחק 32 וכלא אן אחתאג אלי דלך בתפנל אללה תעאלי ובתסדד אלשיוך חרסהם אללה 35 וכלא אן אחתאג אלי דלך בתפנל אללה תעאלי ובתסדד אלשיוך חרסהם אללה 35 וצור ברחמיו יצילבו ויצילכם מעונש הדין וינן עלינו ועליכם ויסוכככם בצל 35 אברתו אמן סלה

'עמוד ב

לנכבדנו וחשובנו סר רב יפת המופחת בר עלי מן יהודה ביר סעדיה הרופא זל נע

יברכהו אלמינו וישמרהו ויערדדהו ואל יעידהו

(השתמשו בעמוד לייבחינת הקולמוסי חתימות בכתב כלתי בסוח של צדקה בר פרקצן – ניסה פעמיים – וחתימה אחרת עלי בת באלקק אברהם גנ) ואחר כך להעתקת תפילות, עיין בקטלוג של קאולי.